

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΣΑΤΥΡΙΚΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Στά έργα του αλησμόνητου Σκιαθίτου διηγηματογράφου 'Αλεξάνδρου Παπαδιαμάντη, υπάρχει σκορπισμένο, όπως θα ξέρουν όλοι όσοι τὰ ἐδιάδωκαν, ἀφθονο χιούμορ. Γιὰ τὸ χιούμορ αὐτοῦ τοῦ Παπαδιαμάντη ἔχει γραφεῖ μάλιστα καὶ σχετικὴ μελέτη. Σήμερα τὸ «Μπουκέτο» βρίσκεται στὴν εὐχάριστη θέσι νὰ σὰς προσφέρει μερικὰ ἄγνωστα σατυρικά τροπάρια, τὰ ὁποῖα ἔγραψε κατὰ καιροὺς ὁ Σκιαθίτης διηγηματογράφος, γιὰ νὰ σατυρῆσθαι ὀνειμένους παπάδες τοῦ νησιοῦ του, οἱ ὁποῖοι κάθε ἄλλο παρὰ ἄξιοι τοῦ σχήματός των ἦσαν, ὡς φαίνεται.

Ἴδου τὰ τροπάρια αὐτά. Ἐίνε ἄμολογούμενως γραμμένα μ' ἐξαιρετικὸ κέφι καὶ καυστικὴ σάτιρα, δάκνουσαν μέγιστος αἵματος:

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ Δ'.

Τί σέ, Κωνσταντίνε, καλέσωμεν κληρονομόν χαμαλίκας τῶν βασιτάων ἀρχηγόν. Ἄλλακτῆρ τοῦ Ἀναγία, ἀηδέστατον μωρον, φωστήρα τῆς Καλοκώτας διαλάμποντα χαμάλην τῶν παπάδων προεξάρχοντα: τῶν ἀχθοφόρον συνόμιλον χαμάλμπασην ἀπαράμιλλον. Ἐγέμισσε ἀηδίας τὰς ψυχὰς ἡμῶν!...

Τί σέ, Ἀνδρέα, καλέσωμεν τῶν κορασιῶν χαϊδευτῆν, ἢ ἀσαλόγλωσσον αἰσχρόν τῆς μοσιλλίας ἀδειαστῆν ἢ ραδιοῦργον φοβερόν. Μαντύλαν κεφαλῆν σου ἀμπεχόμενον τσαντίλαν διαρροῦσαν ὡς κόσκινον, εὐφυλόγον ἀνάτονον καὶ βωμολόχον ξετοίποτον. Ἄλλοιμονον, θὰ κολάσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν!...

Τί σέ νομάσω, Γρηγόριε προβατίνες ἐμπολοῦντα μὲ κομμένες τις οὐρές γαϊδουράκια κοβαλοῦντα, κότες φέροντα πεσικίς σου φράδες καὶ σκαφίδες ἐμπορευόντα. Βοδράδες, μέρες, νύχτες ταξιδιεύοντα. Ρεκλαματζῆν ἀξιεράστον καὶ χαμπατζῆν προθυμότατον. Ἠσύχασε, μὴν ταρασσεῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σέ, Δημητράκη, καλέσωμεν μουσικόν τῆς καρθάνας, ψάλτην τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, ποὺ κιντάζει στὸ βιβλίο καὶ τὰ λῆς στὰ κουνουροῦ. Ἰμάμην τῶν χοτζάδων προεξάρχοντα. Χαμάμην τῶν Μπουχώρηδων ἐξάρχοντα. Ἀμεινατζῆν ἠχηρότατον καὶ μπατακτζῆν ὄχηρότατον. Μὰς λύγασσε μὲ τὴ γλῶσσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Χρησιμοποιοῦμε συνήθως τὴ γλῶσσα ὄχι γιὰ νὰ ἐκφράζουμε τις σκέψεις μας, ἀλλὰ γιὰ νὰ τις καλύπτουμε.

Ταλεῦρο ἄνδρος.

Ἐξακολουθῶ νὰ ζῶ γιὰ νὰ δείχνω στοὺς ἀνθρώπους πόσο μποροῦν νὰ πάσχουν χωρὶς νὰ πεθαίνουν.

Σέλλεϋ.

Κανένα ἐμπόδιο δὲν ὑπάρχει γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ δοῦ κ' ἐνεργεῖ μὲ πίστι στὸ σκοπὸ του.

Z o l a.

ὁποιον ἔβρισκα μπροστὰ μου. Ἦθελα τὴ Ζορά. Τὴν ἤθελα δικὴ μου. Ἄλλοιμονο σ' ἔδεινον ποὺ θὰ μοῦ τὴ στεροῦσε... Ἦθελα νὰ τὴ βρῶ. Καί... Καὶ τὴ βρῆκα. Μὰ πῶς. Θεέ μου;

Πῶς τὴ βρῆκα; Πῶς βρῆκα τὴν ἀγαπημένη μου;

Τὴ βρῆκα πεθαμένην καταμειομένη στὸ δρόμο, ὅστερ ἀπὸ τρέξιμο τρελλό, ὄφθον πολλῶν, μὲ τὸν γαιτοῦ γονατιστὸ κοντὰ τῆς νὰ καταριέται ὀλόκληρη τὴν πλάσι. Ἐνοιωσε παρὸ τὸ χωρισμὸ μὲς τὴν ἀγαπημένην μου Ζορὰ καὶ τραβώντας ξαφνικὰ τὸ μαγαῖρι ἀπ' τὴ μέση τοῦ συζύγου τῆς, τὸ κάρφωσε στὴν καρδιά τῆς. Ἐγειρε τὸ κεφάλαιό τῆς, σὺν πουλάκι πληγωμένο, καὶ βγάδοντας οδοδοκίμικους ἀφροὺς ἀπ' τὸ γλῶκὸ τῆς στοματῶν, ἔπεσε κατακέφαλα, καταμειομένη στὸ δρόμο ἀπ' τὸ χαμηλὸ τοῦ ἀραμιτῶ των παραπέτι.

Ἐκεῖ βρισκόντουσαν ἀνάμια, τὴν ὥρα ποὺ ξετρελλαμένους ἀπ' τὸ φρεχτὸ μου προαίσθημα, κάλπαι μὲ γρηγοράδα ἐλαφιοῦ, καθάλλα στὸ μωσοκαμμένο ἀπ' τὴν τρεχάλα ἀλόγο μου.

Ἡ Ζορὰ ἦταν περὶ νεκρῆ. Κλειομένα τὰ ματάκια τῆς εἰδειχναν πῶς ἀπὸ ὄρα ἢ σὺν περισσότερῶ ψυχῆ τῆς φτερούγιζε στὸν οὐρανὸ.

Μὲ περιμένει ἐκεῖ πάνω καὶ θὰ τὴν ἀνταμίσω γρήγορα.

Σοῦ τὸ δρελίκουμα, Λουδοβίκε. Δὲν ἔχω τὴ δύναμη νὰ λυθῶ τὸν πακομένο ἀπ' τῆς μητέρας μου τὸ θάνατο γεροντοπατέρα μου. Δὲν θέλω νὰ τὸν πικρῶ, πεθαίνοντας ἀμέσως ἀπ' τὰ ἴδια μου τὰ χέρια.

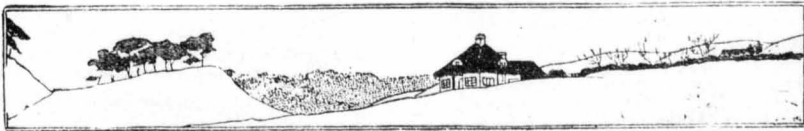
Ὀχι... Ἐὰ σβίσω μόνον μου σιγά-σιγά. Ἀρχισα νὰ σβίνω μάλιας. Τὸν συγχωρῶ γιὰ τὸ κακὸ ποὺ μοίαινα, δίχως νὰ θέλῃ. Φρόντιζε γιὰ τὸ καλὸ μου μὲ τὸν δικὸ του τρόπο. Τὸν συγχωρῶ...

Σ' ἀφίνω γειά, ἀγαπητὴ μου Λουδοβίκε. Σβίνω. Βιάσομαι νὰ σβίσω, γιατί... βιάσομαι νὰ τὴ συναντήσω.

Ἐκεῖ ψηλά. Καὶ μοῦ ζυῶ τῆς γιὰ πάντα...ε.ῶ.

Υγίανω:

Σ Α Ρ Α.

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἐνας... πεντάλογος κατὰ τῆς ζέστης. Τί γίνεται στὴν Ἀγγλία. Οἱ μικροπαντρεμένοι μικροχρηεῦμένοι. Ὁ Σῶου καὶ τὰ Ρωσσικά. Ὅπου ὁ πνευματώδης συγγρηφεὺς ἐμολογεῖ τὴν... ἀνικανότητά του. Πέλεμος στὶς κοκκινεμαλλοῦσες. Ἡ πλέον διστραχημένες γυναῖκες.

Ἐνας Λονδρέζος γαιτοῦς δημοσίευσε τελευταῖα μὲ συνταγὴ ἀποτελεσματικῆ, ὅπως βεβαιώνει ὁ ἴδιος, γιὰ νὰ μὴν ὑποφέρει κανεὶς ἀπὸ τὴ ζέστη. Ἡ συνταγὴ αὐτὴ εἶνε ἄρκετὰ περιεργὴ καὶ μὲ πὸν βρισκόμαστε στὸ καλοκαίρι καὶ στὴν ἀκαμὴ τῆς μεγάλης ζέστης, θὰ σὰς τὴν παραθέσομε ἐδῶ ὀλόκληρη:

1) Ἀπὸ τις 11 λοιπὸν π.μ., ὡς τις 4 μ.μ., νὰ μένετε στὸ σπίτι σας, νὰ κλείνετε τὰ παραθυρόφυλλα καὶ νὰ κατεβάξετε καλὰ τὰ παραπέτοματα.

2) Ὅταν γευματίζετε ἢ δευπνάτε, νὰ τοποθετῆτε τὸ τραπέζι τοῦ φαγητοῦ κοντὰ στὴν πόρτα ἢ στὴν βεράντα.

3) Τὶς νύχτες νὰ κοιμησαστε μὲ ἀνοιχτὰ ὅλα τὰ παράθυρα καὶ τις πόρτες γιὰ νὰ σχηματίζετα ρεῖμα, χωρὶς νὰ φοβῶσαστε ὅτι θὰ κρυώσετε.

4) Μὴ διατρεῖτε ἀνθὶ στὰ δοματῖα σας. Κρεμάστε μόνον, ἂν ἔχετε, ἄφθονα κλαδιά ἄγριου φτέρης.

5) Στὸ δοματῖο ὅπου μένετε, νάχετε τοποθετημένη πάνω σ' ἕνα τραπέζι καὶ μέσα σὲ μὲ πατέλλα, μὲ ὀλόκληρη κολώνα πάγου καὶ νὰ τὴν κιντάξετε κάθε φορὰ ποὺ νοιώθετε ζέστη.

Ἀπὸ τὴν τελευταῖα στατιστικὴ ἀπογραφή ποὺ ἔγινε στὴν Ἀγγλία, μαθαίνει κανεὶς πολλὰ περίεργα πράγματα.

Ἐν πρώτοις, ὑπάρχουν σὲ διάφορες πόλεις τῆς Ἀγγλίας 46 παῖδι καὶ 77 κορίτσια, ἡλικίας κάτω τῶν 15 ἐτῶν... παντρευμένα! Πέντε μάλιστα ἀπὸ τὰ παῖδι αὐτὰ ἔχουν μιάλας γρηφεί! Ἐνας ἄλλος πάλι μικροῦτης σὺζυγος εἶνε ζωντοχῆρος. Παντρεύτηκε σὲ ἡλικία 13 1/2 ἐτῶν καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἔνδεκα μῆνῶν σὺζυγῆζ ἑατῆ, χώρισε τὴ γυναῖκα του!

Ἐπίσης ὑπάρχουν στὴν Ἀγγλία τριάντα ἄνδρες καὶ ὀγδόντα γυναῖκες ἡλικίας ἄνω τῶν 100 ἐτῶν. Ἀπ' τις ὀγδόντα αὐτὲς αἰωνόβιες γυναῖκες, ἢ τριάντα εἶνε γεροντοκόρες, δύο ζωντοχῆρες καὶ ἡ ὑπόλοιπες 48 χῆρες. Ἀπ' τοὺς τριάντα ἄνδρες, οἱ δύο εἶνε γεροντοπαλιήγαρα, ἕνας ζωντοχῆρος καὶ οἱ εἰκοσέπτα χῆροι.

Ὁσαῦτως ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης στατιστικῆς ἀπογραφῆς ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ χωριοῦ Φάνκιν Ἀϊλαντς τῆς ἐπαρχίας τοῦ Νορθάμπτεργαν ἀποτελεῖται ἀπολειπτικῶς ἀπὸ ἄνδρες!

Τέλος, ὑπάρχουν στὴν Ἀγγλία τέσσερες οἰκογένειες, ἢ καθεμιά ἀπ' τις ὁποῖες ἔχει δεκαπέντε παῖδι.

Ὁ διάσημος Ἰρλανδὸς σατυρικός καὶ φιλόσοφος Μπέρναν Σῶου, εἶνε, ὡς γνωστόν, ἐνθουσιώδης θαυμαστῆς τῶν μπουλοσβίκων, τὴν χώρα τῶν ὁποίων εἶχε ἐπισκεφθεῖ πρὸ μῆνον.

Τελευταίως διεδόθη στὸ Λονδίνο, ὅτι ὁ Σῶου ἄρχισε νὰ μαθαίνει Ρωσσικά, γιὰ νὰ διαβάσῃ τὴ μεταπολεμικὴ ρωσσικὴ φιλολογία στὸ πρωτότυπο.

Μιὰ ἀγγλικὴ ἐφημερίδα ἐτηλεγράφησε ἀμέσως στὸν Ἰρλανδὸ σατυρικό, ρωτώντας τὸν ἂν ἡ διάδοσις αὐτῆ εἶνε ἀληθής.

Ὁ Σῶου, εἰς ἀπάντησιν, ἔστειλε στὴν ἐφημερίδα αὐτὴ ἕνα κάρτ ποστὰ, στὸ ὁποῖο εἶχε γράφει ἰδιωχείως τὰ ἑξῆς:

«Δὲν εἶν' ἀλήθεια. Στὴν ἡλικία μου, εἶμαι ἀνίκανος περὶ νὰ μάθω ὀτιδήποτε».

Στὴ Νέα Ὑόρκη ἰδρύθηκε τελευταίως ἕνας σύλλογος μὲ χιλιάδες μέλων, τοῦ ὁποίου ἀπολειπτικῶς προσημιά εἶνε ὁ πόλεμος κατὰ τὸν γυναικῶν ποὺ ἔχουν κοκκινόξανθα μαλλιά καὶ ἢ προστασία τῶν ἀνδρῶν ἀπ' τὰ θηλυκά τῆς... ἀποχρώσεως αὐτῆς.

Οἱ ἰδρυτὰ τοῦ συλλόγου βεβαίωσαν, ὅτι ἐπὶ τῆ βάσει συστηματικῶν μελετῶν καὶ παρατηρήσεων ἀποδείχθηκε, ὅτι ἡ γυναῖκες ποὺ ἔχουν κοκκινόξανθα μαλλιά παρουσιάζουν τὰ ἑξῆς φοβερὰ ἐλαττώματα:

Εἶνε τσαχλίνες, πεταχτές καὶ ἀστατες. Εἶνε φοβερὲς κανατζοῦδες. Δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ κουνενιάζουν διαρκῶς γιὰ τὴν ὀμορφιά τους καὶ γιὰ καλλονικιά. Εἶνε σπάταλές καὶ συγχρόνως πῶς δέρνουν μεζέρια ἀπερίγραπτη. Τέλος δὲ εἶνε ἀνίκανες γιὰ κάθε ἐργασία.